

[Axel Christensen.]

idet man igennem denne Ændring præciserer, at det er den illoyale Konkurrence, man vil til Livs, og slet ikke et almindeligt sundt Konkurrenceforhold, som hverken Loven af 29. Marts 1924 eller senere Tillægslove rører ved eller prøver at imødegaa.

Ændringerne til den nugældende Lovs § 12 gaar i samme Retning, idet de mere bestemt end tidligere fastslaar, at Rabatydelse i Form af Tilgiftssystemer og Reklamering herom er forbudt, ligesom Rabat eller Sparemærker, Afstempling i Bøger o. lign. til senere Indløsning heller ikke maa ydes.

Herom vil jeg gerne sige, at fra Handelsstandens Side er der gennem mange Aar udført et maalbevidst Arbejde mod specielle Rabatforretninger og mod visse Forretningers Bestræbelser for paa denne særlige Maade at fremme deres Omsætning. Disse Anstrengelser fra Handelsorganisationernes Side vil vi gerne inden for Det radikale Venstre yde vor Støtte ved Gennemførelsen af dette Lovforslag. Vi betragter nemlig Forholdet saadan, at man inden for Handelsstanden ønsker saa klart som muligt at slaa fast, at en reel, fast Varepris er at foretrække for saadanne omgaaende Bevægelser, som egentlig kun er anlagt paa og spekulerer i en vis Naivitet hos Køberne af de paagældende Varer.

Jeg vil derfor antage, at Loven gennemført i den foreliggende Form i Praksis vil betyde, at visse Udslag af illoyal Konkurrence, som altid bør bekæmpes, forsvinder til Gavn for en sund Handel. Og naar Lovforslaget alligevel aabner Adgang til, at Rabatsystemer i visse Tilfælde kan foregaa efter særlig Tilladelse fra Ministeriet for Handel, Industri og Søfart, finder jeg, at man herigennem kan imødekomme de rimelige Ønsker og Krav, som eventuelt vil fremkomme fra enkelte Købmandskredse, der — maaske navnlig under Hensyn til Traditionen — vil føle deres Handel og Omsætning trykket af Lovens mere faste Bestemmelser.

En Udvikling eller Fortsættelse af Handelsforhold, hvorved der opretholdes særlige Systemer for Rabatgivning som Trækplaster for en forøget Omsætning, virker utiltalende, rent bortset fra, at det vil udvikle sig til, at Varepriserne stiger i samme Forhold, som Rabatydelsen sættes ind og gøres almindelig, og det er jo et meget vigtigt Forhold at gøre sig klart. Der er slet ingen Tvivl om, at man i store Kredse af Befolkningen helst ønsker sig fritaget

for at handle under saadanne Systemer, og vi vil derfor gerne gennem de foreslaaede Ændringer til den bestaaende Lov bidrage til, at saadanne Handelsforhold kan forsvinde, og til, at de reelle Varepriser kommer frem. Man maa ogsaa være klar over, at Systemer af den Art med Sparemærker og Regnskabsforhold i Forbindelse dermed koster Penge og, hvis dette System udvikles, bidrager til at øge Omkostningerne i Handelen, hvad der jo er alt andet end en Fordel for Forbrugerne.

Under Forhandlingerne om denne Lov har man fra visse Sider været angstelig for, at man ogsaa vilde de Forhold til Livs, som tager Sigte paa gennem foreningsmæssige Aftaler at fremskaffe billigere Varer til en Sammenslutnings Medlemmer, enten ved en Afkorting i Prisen straks ved Købet eller en Godskrivning til senere Udlodning. Jeg er vidende om, at saadanne Aftaler i visse Tilfælde har været praktiseret gennem mange Aar til gensidig Tilfredshed for Køber og Sælger, og at dette Forhold for visse Organisationer er gaaet ind under faste Rammer, som man slet ikke gennem denne Revision af Loven om uretmæssig Konkurrence tænker paa at gribe forstyrrende ind i, og da navnlig slet ikke over for Aftaler mellem de paagældende Organisationer og de handlende, naar den ydede Godtgørelse principielt er en Følge af kontant Betaling ved Køb. En Kontantrabat ved kontant Betaling maa man i vor Tid ikke lægge Hindringer i Vejen, tværtimod, hvis man paa den ene eller den anden Maade kan fremme kontant Betaling, maa det altid hilses med Tilfredshed ogsaa fra Handelsstandens Side.

Jeg hilser i øvrigt med Tilfredshed, at den højtærede Handelsminister stiller Forslag om Gennemførelse af Generalklausulen om, at enhver Handling, der strider mod redeligt Forretningsliv, kan forbydes ved Dom.

Den Bemyndigelse, der gives Ministeren for Handel, Industri og Søfart over for Rabatsystemets Anvendelse i visse Tilfælde, nærer jeg, som allerede sagt, ingen Betænkelighed ved. Tværtimod finder jeg denne Form god, idet man derved uden Tvivl gennem visse Grundregler netop vil søge kun at komme den illoyale Virksomhed og Handel til Livs.

De øvrige Ændringer kan jeg fuldt ud tiltræde, og jeg skal ikke omtale dem nærmere, navnlig fordi Lovforslaget har været Genstand for indgaaende Behandling i sidste Rigsdagssamling.